

## Arrest

nr. 297 175 van 17 november 2023  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X - X  
als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: Op hun gekozen woonplaats bij  
advocaat D. GEENS  
Lange Lozanastraat 24  
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X (hierna: verzoeker) op 21 augustus 2023 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 juli 2023 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 30 oktober 2023.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 december 2020 dient verzoeker, middels zijn wettelijke vertegenwoordigers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet).

Op 26 juli 2023 neemt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, aan de wettelijke

vertegenwoordigers van verzoeker ter kennis gebracht op 9 augustus 2023. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.12.2020 werd ingediend door :*

*D., N. (R.R. ...)*

*Geboren te Kumanovo op (...)1989*

*Nationaliteit: Noord-Macedonië*

*+ partner:*

*D., S. (R.R. ...)*

*Meisjesnaam : M. S.*

*Geboren op (...)1988*

*Nationaliteit: Servië*

*Wettelijke vertegenwoordigers van:*

*D., A. (R.R. ...)*

*Geboren op (...)2015*

*Nationaliteit: Noord-Macedonië*

*Adres: (...)*

*in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.*

*Reden:*

*Het kind zou met een bijzondere kwetsbaarheid kampen en zijn hogere belangen zouden centraal staan in de aanvraag 9bis. Het kind, A., zou volgens de advocaat bij terugkeer naar Noord-Macedonië in een toestand van materiële deprivatie terecht komen gezien zijn ouders niet voor hem zouden kunnen zorgen, gezien de ziekte van zijn vader en gezien hun gebrek aan financiële middelen en een tekort aan steun vanwege de Noord-Macedonische overheid. Het kind zou medische problemen hebben en het kind zou een bijzondere omkadering nodig hebben. Het kind zou door een kinderpsychologe worden opgevolgd. Het kind gaat sedert 2018 naar school en volgt een aangepast leerprogramma op zijn maat (individueel aangepast curriculum). De advocaat verwijst naar artikel 8 van het EVRM, het IVRK, artikel 7 en artikel 24 van het Handvest betreffende de grondrechten van de EU. Het gezin verwijst naar het gegeven dat ze behoren tot de Roma-minderheid en dat zij als groep ‘zeer kwetsbaar’ zijn en (institutioneel) gediscrimineerd worden in Noord-Macedonië (aanwezigheid van sociale vooroordelen). De voorzieningen in Noord-Macedonië op het vlak van huisvesting en gezondheidszorg zouden slecht zijn. Kinderen van Roma zouden in Noord-Macedonië op systematische wijze het slachtoffer zijn van uitsluiting en discriminatie. De advocaat verwijst naar een rapport van de NGO Minority Rights Group. De vader lijdt aan een ziekte die uitgebreid wordt beschreven in de aanvraag 9bis. De advocaat omschrijft de medische situatie van de vader als ‘bijzonder ernstig’. De klachten kunnen onder controle worden gebracht door medicatie, revalidatie en een aangepaste levensstijl. Er bestaat geen medicatie die de ziekte geneest. Zowel de ziekte als de symptomen verlopen grillig. De vader zou afhankelijk zijn van de medicatie die beschikbaar is in België en nauwelijks beschikbaar is in Noord-Macedonië. Betrokkene verklaart dat het gezin eerder terug naar Noord-Macedonië reisde waar zij vaststelden dat de medicatie niet voorradig was. Betrokkene zou op een wachtlijst zijn gezet. Hij zou tot 3 jaar moeten wachten op deze medicatie. De medicatie zou uit ‘Europa’ dienen te komen. Er wordt verwezen naar het corrupte gezondheidssysteem in Noord-Macedonië. Lange wachtlijsten zouden omzeild kunnen worden door participatie aan corruptie. Om die reden kwamen ze volgens hun verklaringen naar België. De vader wordt in België psychologisch begeleid omwille van zijn ziekte. Gezien de medische situatie van de vader lukt het hem niet een inkomen uit arbeid te halen. De moeder heeft de Servische nationaliteit en zou geen verblijfsrecht hebben in Noord-Macedonië. Het gezin zou bijgevolg uit elkaar gehaald worden. Mevrouw mag niet worden gescheiden van de andere gezinsleden want ze zorgt voor zowel haar kind als voor haar echtgenoot. De aanvraag via de diplomatieke of consulaire post kan maanden in beslag nemen (duurtijd behandeling). De moeder wordt mentaal begeleid en het zou essentieel zijn dat haar begeleiding in België wordt verdergezet. Mevrouw heeft in het verleden medische problemen ondervonden. Mevrouw zou een veilige en stabiele*

leefomgeving nodig hebben. De moeder heeft de Servische nationaliteit en kan geen inkomen genereren gezien zij instaat voor de zorg van haar kind en haar zieke partner.

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom het gezin de aanvraag om machtiging tot verblijf niet zou kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. De hinderpalen die worden ingeroepen, werden niet voldoende concreet gemaakt.

Betrokkenen verklaren van 2014 tot en met 2018 in Duitsland te hebben verbleven. Het gezin zou er een aanvraag hebben ingediend om in Duitsland te kunnen verblijven omwille van medische redenen maar dit zou door de Duitse autoriteiten zijn geweigerd. Volgens hun verklaringen zouden ze in 2018 naar Noord-Macedonië zijn teruggekeerd en vervolgens naar België zijn gereisd (geen bewijs). Mijnheer lijdt aan multiple sclerose en diende in augustus 2018 een aanvraag 9ter in die in oktober 2018 werd afgewezen met een ongegronde beslissing en een bevel om het grondgebied te verlaten. In november 2018 start het gezin een verzoeksprocedure om internationale bescherming op die in september 2019 wordt afgewezen. In april 2019 dient het gezin een medische aanvraag 9ter in. De ongegronde beslissing wordt 3 keer na elkaar vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en vervolgens ook nog eens ingetrokken waarna een ongegronde beslissing wordt genomen in augustus 2021 die wordt bevestigd door de RVV in januari 2022. In februari 2020 dient het minderjarige kind een verzoeksprocedure om internationale bescherming in die afgewezen wordt in januari 2022. In december 2020 dient het gezin een aanvraag 9bis in. Voor de ouders worden in februari 2022 bijlages 42 genomen en voor het minderjarige kind wordt een onontvankelijke beslissing genomen. De bijlages 42 voor de ouders worden ingetrokken zodat de aanvraag voor hen opnieuw komt open te staan. In april 2022 wordt een aanvulling 9bis ingediend met betrekking tot het kind. In februari 2022 wordt een nieuwe medische aanvraag 9ter ingediend die in maart 2022 wordt verworpen met een onontvankelijke beslissing gezien het ontbreken van een standaard medisch getuigschrift. Het beroep tegen deze beslissing bij de RVV wordt verworpen omdat het gezin in mei 2022 een nieuwe aanvraag 9ter indiende waardoor de vorige aanvraag kwam te vervallen. Op 14.02.2023 neemt de dienst 9ter een onontvankelijke beslissing wegens het steeds herhalen van dezelfde elementen in vergelijking met vorige aanvragen. Op 06.07.2023 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing inzake het beroep van de vader tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (arrest nr. 291 580). Betrokkene had opnieuw zijn gezondheidsproblemen aangehaald en hij had tevens opnieuw verklaard dat hij in Noord-Macedonië gediscrimineerd zou worden. De RVV kwam tot de conclusie dat uit de elementen in het dossier niet kan blijken dat de Noord-Macedonische autoriteiten de verzoekende partij op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontzeggen. Er werd bevestigd dat een adequate behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst. De RVV stelde ook vast dat mijnheer niet aantoonde dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst op intentionele wijze door een menselijk handelen zal worden geconfronteerd met een situatie van extreme armoede waarbij niet zou kunnen voorzien worden in de elementaire levensbehoeften. De problematiek die het gezin aanhaalt met betrekking tot Noord-Macedonië werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onderzocht en als reden om internationaal beschermd te worden in België afgewezen. De medische problematieken binnen het gezin werden meerdere malen onderzocht door de dienst 9ter en steeds afgewezen. De dienst Uitzonderlijk Verblijf volgt de beslissingen die door deze gespecialiseerde instanties werden genomen. Er worden geen nieuwe elementen voorgelegd die een ander licht zouden werpen op hun situatie. Er kan nog aan toegevoegd worden dat het gezin van 2014 tot en met 2018 in Duitsland verbleef. Het gezin vroeg in Duitsland een machtiging tot verblijf aan op basis van de ziekte van mijnheer. Dit verzoek werd afgewezen omdat de Duitse autoriteiten oordeelden dat behandeling van de ziekte en medicatie wel degelijk voorhanden zijn in Noord-Macedonië. De Belgische gespecialiseerde instanties komen na onderzoek tot diezelfde conclusie. Volgens de dienst 9ter, die het medisch dossier van mijnheer onderzocht, is er geen noodzaak tot mantelzorg voor mijnheer en is er geen tegenindicatie dat betrokkene zelf geen arbeid zou kunnen verrichten, aangepast aan zijn aandoening. De dienst 9ter concludeerde dat het gezin wel in staat is om een inkomen te genereren uit arbeid. Het gezin legt verder geen bewijzen voor dat het niet in staat is te reizen. De dienst 9ter concludeerde dat de nodige zorgen toegankelijk zijn voor mijnheer in Noord-Macedonië. Betrokkene zou zich eerst tot een huisarts kunnen richten en vervolgens tot een specialist. Ook de toegankelijkheid tot de gezondheidszorg voor mevrouw die eind 2019 een psychologisch probleem ondervond, werd eerder uitgebreid onderzocht en niet weerhouden als een buitengewone omstandigheid. Psychologen zijn ook in Noord-Macedonië beschikbaar. Het feit dat de ouders een verschillende nationaliteit hebben, vormde in het verleden geen probleem om in Noord-Macedonië te verblijven. De bewering dat de moeder in Noord-Macedonië actueel geen verblijfstitel zou hebben, leidt niet automatisch tot de conclusie dat zij, gelet op de nationaliteit van haar echtgenoot en kind, geen recht op verblijf kan krijgen.

Het kind is nog heel erg jong. Het kind is een drietal jaren naar de kleuterklas gegaan. Het kind zou nu in het 1ste leerjaar van de basisschool kunnen zitten. Het kind blijkt angstig en onzeker te zijn en zou voedings- en gedragsproblemen hebben gehad waardoor het kind extra ondersteund diende te worden. Gezien de problematiek waarmee het kind te maken kreeg in België, kan het net tegen het belang van het kind zijn dat het in België verder naar school zou gaan. Mogelijks is het een teken dat het kind reeds elders geworteld was en moeilijkheden ondervindt om in België te kunnen aarden. Het kind blijkt meerdere talen te kennen waaronder verschillende Roma-talen, Macedonisch, Duits en Nederlands. De wettelijke vertegenwoordigers van het kind tonen niet aan dat het kind er geen belang bij zou hebben om naar school te gaan in het land van herkomst. Het kind heeft de Noord-Macedonische nationaliteit en kan ook in Noord-Macedonië onderwijs volgen. Dat het kind gezien zijn etnie niet naar school zou kunnen gaan, wordt niet aangetoond. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen schrijft in haar beslissing dat de Noord-Macedonische overheid zich niet inlaat met het voeren van een repressiebeleid ten aanzien van minderheden. Het beleid zou net gericht zijn op de integratie van minderheden. Minderheden worden niet gediscrimineerd, noch vervolgd. Het CGVS verwijst naar een geheel van omstandigheden die maken dat kinderen soms vervroegd van school worden gehaald waaronder de culturele tradities binnen de Roma-gemeenschap. Betrokkenen kunnen er m.a.w. zelf voor kiezen om hun kind toch naar school te laten gaan zodat het kind er ten volle tot ontwikkeling kan komen. Het CGVS stelt dat minderheden in Noord-Macedonië worden beschermd. Het CGVS verwijst onder meer naar de 'Decade of Roma Inclusion 2005-2015' en naar de 'Strategie voor de Roma 2014-2020' in verband met antiziganisme, onderwijs, tewerkstelling, gezondheidszorg en sociale zorg. Inzake toegang tot gezondheidszorg en onderwijs werd volgens het CGVS vooruitgang geboekt. Er zouden lokale informatiecentra voor Roma aanwezig zijn om Roma te begeleiden. Er zijn ook meerdere NGO's actief die Roma ondersteunen en begeleiden. Als er zich dan toch een geval van discriminatie zou voordoen, kunnen Roma de hulp inroepen van de Ombudsman die hun rechten actief verdedigt en klachten behandelt. Naast het feit dat onderwijs toegankelijk is voor het kind in Noord-Macedonië, is eveneens gezondheidszorg, toegankelijk voor het kind, mocht het kind daar nood aan hebben. Evenmin blijkt uit de voorgelegde stukken dat betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen of dat reizen zou worden afgeraden. Uit geen enkel stuk blijkt dat de moeder niet voor haar kind zou kunnen zorgen, noch dat de moeder niet in staat zou zijn om te reizen of dat reizen afgeraden zou worden. Wat de verwijzing betreft naar de artikelen in het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind dient gesteld te worden dat deze verdragsbepalingen geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen zijn die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen opleggen. Aan deze bepalingen moet een directe werking worden ontegd. Er wordt niet concreet verduidelijkt of aangetoond dat een terugkeer naar het land van herkomst de belangen van het kind schaadt. De ouders tonen evenmin aan dat het recht op leven en ontwikkeling van het kind in Noord-Macedonië in het gedrang zou komen. Het kind is niet geboren in België en verblijft pas sedert 2018 in België. De belangrijkste zorgfiguren zijn, gezien zijn heel jonge leeftijd, zijn ouders en hij wordt van zijn ouders niet gescheiden. Er wordt niet aangetoond dat er buiten het kerngezin nog bijzonder hechte afhankelijkheidsbanden werden opgebouwd, noch dat het kind een zodanige taal- en culturele achterstand zou hebben dat hij in Noord-Macedonië zijn scholing niet zou kunnen verderzetten. Het is niet aannemelijk dat het hoger belang van het kind geschaad zou worden door een (tijdelijke) terugkeer naar Noord-Macedonië. Er is vooral tussen het kind en zijn ouders een afhankelijkheidsband. Zijn ouders staan in voor zijn opvoeding. Het kind is gehouden om bij zijn ouders te blijven. Zijn ouders tonen niet aan dat het kind niet naar school zou kunnen gaan in Noord-Macedonië. Het kind wordt niet gescheiden van de belangrijkste zorgfiguren, zijnde zijn ouders. Indien vereist, wordt niet aangetoond dat het kind in Noord-Macedonië geen verdere omkadering zou kunnen verkrijgen. Er blijken in België geen bijzondere sociale banden te zijn opgebouwd. In het verleden verhuisde het kind ook al en kinderen kunnen zich aanpassen aan een eventueel nieuwe of reeds vertrouwde leefomgeving.

De ouders kampen met gezondheidsproblemen, maar daarvoor kunnen ze ook terecht bij de Noord-Macedonische gezondheidszorg zoals onderzoek uitgevoerd door de dienst 9ter uitwees. Betrokkenen kunnen zich bovendien ook verplaatsen. Het tegendeel blijkt niet. Betrokkenen zijn geworteld in de Noord-Macedonische samenleving, en voor mevrouw misschien deels ook in de Servische samenleving, waar zij het grootste deel van hun leven hebben doorgebracht en verblijven nu in een voor hen 'vreemd' land waar van enige worteling geen sprake is. Betrokkenen verblijven pas sedert 2018 in België en konden in België verblijven in het kader van hun verzoek om machtiging tot verblijf op basis van asielelementen (onder meer vervolging en discriminatie) en op basis van medische elementen. Deze procedures hebben echter niet geleid tot de toekenning van een dergelijke machtiging omdat verzoekers daarvoor niet in aanmerking komen. Betrokkenen wisten dat hun verblijf in België precair was en dat zij het grondgebied

van het Belgische Rijk zouden moeten verlaten in geval niet tegemoet zou gekomen worden aan hun verzoeken.

*Een gebrek aan financiële middelen wordt niet aangetoond. Uit het administratief dossier van betrokkenen blijkt dat dit gezin over een ruim familiaal netwerk beschikt binnen Europa, waaronder ook in Servië en Noord-Macedonië. Het gezin maakt niet aannemelijk dat ze geen beroep zouden kunnen doen op hun familiaal netwerk. De maternale en paternale grootouders van het kind verblijven in Duitsland, evenals een paternale tante. Een paternale oom zou in Zwitserland verblijven en een andere paternale oom van het kind zou in Noord-Macedonië verblijven. Een maternale tante van het kind beschikt over de Belgische nationaliteit en een maternale oom zou in Servië verblijven. De ouders van het kind zijn in het verleden reeds tewerkgesteld geweest in Noord-Macedonië. De vader ontving ook een uitkering in Noord-Macedonië. Het gezin werd in Noord-Macedonië ondersteund door familieleden. Betrokkenen bezitten een woning in Noord-Macedonië.*

*Betrokkenen hebben dus familie (mijnheer heeft onder meer een broer die in Noord-Macedonië verblijft en mevrouw heeft een broer die in Servië verblijft), vrienden en kennissen, waarop zij eventueel tijdelijk kunnen terugvallen in afwachting van hun visumprocedure voor een lang verblijf in België, maar dan via de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging (voor mijnheer in Bulgarije, voor mevrouw in Servië). Het is mogelijk dat mevrouw wettelijk ingeschreven staat in Noord-Macedonië en zich bijgevolg ook kan richten voor de visumprocedure tot de ambassade in Bulgarije. Voor de praktische modaliteiten kunnen zij beroep doen op hun advocaat die hen kan bijstaan bij deze procedure. De elementen van integratie kunnen worden voorgelegd aan de bevoegde diplomatieke of consulaire post. De ouders van het kind blijken te beschikken over een eigen woning, over steun van familieleden en over de mogelijkheid om een inkomen te verwerven uit arbeid en eventueel een uitkering. Een gebrek aan financiële middelen wordt niet aannemelijk gemaakt en wordt niet bevestigd door de informatie die beschikbaar is in het administratief dossier. Het staat betrokkenen vrij om voor hun terugkeer een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Het gezin kan de dienst Special Needs van Fedasil contacteren om de tijdelijke terugkeer voor te bereiden. Dit is een speciaal programma voor de terugkeer van mensen met een medische problematiek. Dit programma bestaat uit een sociaal rapport (waarin de lokale partners ter plaatse alle nodige medicatie en behandeling opsporen en klaarzetten), een begeleide terugkeer van deur tot deur (naar gelang met een sociaal assistent, een verpleegster of een dokter) en een terugbetaling van alle medische kosten tot zes maanden na de terugkeer en tot één jaar na de terugkeer indien onmiddellijk na de terugkeer een hospitalisatie vereist zou zijn. Het is ook mogelijk om voldoende medicatie mee te geven voor een bepaalde termijn om er zeker van te zijn dat de noodzakelijke behandeling niet onderbroken wordt.*

*Gelieve eveneens over te gaan tot intrekking van het ontvangstbewijs dat eventueel aan betrokkenen zou zijn afgeleverd."*

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 3, 6, 28 en 29 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

*"1. Door de verzoekende partij werd een aanvraag tot machtiging van verblijf om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven gericht tot de verwerende partij, zich baserende op zijn situatie en het bepaalde in art. 9bis Vreemdelingenwet.*

*Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:*

*"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven."*

*Deze bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die is vervat in artikel 9 van de vreemdelingenwet en die voorschrijft dat een vreemdeling de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen, een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België.*

*De buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet betreffen de omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om de aanvraag in te dienen vanuit het buitenland, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen.*

*De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:*

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;*
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.*

*Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen.*

*2. De verzoekende partij – de minderjarige A. (°(...))2015) - gaf in de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet aan dat de verplichting om te verhuizen naar Servië of Noord-Macedonië, voor het aldaar indienen van de machtiging tot verblijf, een ongerechtvaardigde inbreuk uitmaakt op zijn private belangen. Namens de minderjarige A. werd derhalve aangehaald dat er “buitengewone omstandigheden” zijn om de aanvraag tot machtiging van verblijf via de burgemeester van hun verblijfplaats te rechtvaardigen.*

*In casu oordeelde de gemachtigde dat de door de verzoekende partij aangebrachte gegevens niet toelaten te besluiten dat hij zijn verblijfsaanvraag niet kan indienen via de, in artikel 9 van de vreemdelingenwet voorziene, reguliere procedure en dat deze aanvraag daarom onontvankelijk is.*

*De verzoekende partij is het fundamenteel oneens met dit gemaakte oordeel in de bestreden beslissing, gelet op de beginselen van behoorlijk bestuur (met name het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting) en de wettelijke vereisten van artikel 9bis Vreemdelingenwet en artikel 8 EVRM, evenals artikel 3, 6, 28 en 29 IVRK.*

*3. Door de verzoekende partij werd de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet ingediend voor de minderjarige A.*

*De aanvraag werd derhalve niet ingediend in naam van de moeder of vader van de minderjarige A. De ouders traden enkel op als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen.*

*De aanvraag dient dan ook te worden beoordeeld vanuit het gezichtspunt van de minderjarige, aangezien enkel in naam van de minderjarige A. een aanvraag tot machtiging van verblijf werd ingediend. Daarbij dient te worden benadrukt dat een minderjarig kind niet verantwoordelijk kan zijn voor de keuzes die zijn moeder of vader hebben gemaakt. De minderjarige is immers volledig afhankelijk van zijn ouders.*

*Het is daarom onzorgvuldig en kennelijk onredelijk dat de gemachtigde stelt dat de ouders van verzoekers wisten dat hun verblijf slechts tijdelijk werd toegestaan en dat zij met de minderjarige A. kunnen terugkeren naar hun land van herkomst. Zo stelt de gemachtigde in de bestreden beslissing onder meer: “Betrokkenen wisten dat hun verblijf in België precair was en dat zij het grondgebied van het Belgische*

*Rijk zouden moeten verlaten in het geval niet tegemoet zou gekomen worden aan hun verzoeken” (stuk 1, pagina 3-4).*

*Dat de ouders van de minderjarige A. in België verblijven en niet terugkeren naar Servië of Noord-Macedonië, vormt voor de minderjarige A. zelf een feit waaruit buitengewone omstandigheden voor hen volgen.*

*De minderjarige zelf draagt hiertoe geen verantwoordelijkheid, terwijl dit ten onrechte door de gemachtigde wordt geponeerd in de bestreden beslissing als een reden om de aanwezigheid van buitengewone omstandigheden te ontkrachten.*

*De aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet werd enkel ingediend op naam van de minderjarige A. Er dient derhalve (enkel) vanuit de opgeworpen situatie namens de minderjarige A. te worden beoordeeld of er voor hem “buitengewone omstandigheden” zijn.*

*Verzoeker is als minderjarige afhankelijk van zijn ouders. Hij kan niet in staat (en kan evenmin in staat worden geacht) om zelfstandig – m.a.w. buiten zijn ouders om – zijn leven vorm te geven en dus een aanvraag via de gewone procedure in te dienen, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd door de verblijfsplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.*

*Er diende derhalve enkel te worden onderzocht of er in hoofde van de minderjarige A. zelf buitengewone omstandigheden aanwezig zijn.*

*Er dient dus niet te worden onderzocht of er in hoofde van de ouders van de minderjarige buitengewone omstandigheden aanwezig zijn.*

*Er is tussen de minderjarige en zijn ouders een afhankelijkheidsband. De beide ouders staan in voor de opvoeding. De minderjarige is derhalve gehouden om bij zijn ouders te blijven in België. Hij kan niet zelf een aanvraag via de gewone procedure indienen, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd door de verblijfsplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. De minderjarige A. en kan evenmin verantwoordelijk worden geacht voor de handelingen van zijn ouders.*

*Voor de minderjarige A. - voor wie de aanvraag uitsluitend werd ingediend - maakt de aanwezigheid van zijn ouders in België derhalve een buitengewone omstandigheid uit.*

*Ten onrechte werd hiermee niet op een zorgvuldige wijze rekening gehouden in de bestreden beslissing.*

*De minderjarige A. kan bovendien niet worden geacht zich bewust te zijn van zijn verblijfsrechtelijke situatie, laat staan dat hij verantwoordelijk moet geacht worden voor de gedragingen van zijn ouders (bv. indien zij niet vrijwillig terugkeren na afloop van de procedure tot internationale bescherming).*

*Het oordeel van de gemachtigde is hierom onzorgvuldig, gelet op de vereisten van 9bis Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.*

*4. De minderjarige A. is schoolgaand in de gemeentelijke lagere school (...) (te xxx, ...), in de directe nabijheid van het federaal opvangcentrum van (...) (xxx) waar hij verblijft.*

*A. zat in het schooljaar 2022-2023 in de tweede klas. Hij slaagde voor zijn schooljaar en zal het volgende schooljaar kunnen starten in derde klas. Alen wordt geprezen voor onder meer zijn inzet en enthousiasme. Hij heeft echter nood aan individuele ondersteuning en de opvolging van een psychiater, onder meer omdat zijn angsten hem teveel in de weg blijven staan. Hij volgt een specifiek handelingsplan. Door verzoeker werd het rapport van het schooljaar 2022-2023 en de individuele behandeling die hij ondergaat overgemaakt aan verweerder op het einde van het schooljaar, met name op 30 juni 2023 (stuk 3 en 4).*

*Niettemin werd met deze overgemaakte (en derhalve gekende) informatie door de gemachtigde niet op een zorgvuldige wijze rekening gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.*

*Er blijkt niet dat met de overgemaakte stukken (stuk 3 en 4) werd rekening gehouden door de gemachtigde, terwijl deze stukken werden overgemaakt naar het specifieke emailadres van verweerder voor aanvullingen op een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet.*

*Er wordt in de bestreden beslissing onder meer slechts vaag gesteld dat “het kind zou nu in het 1ste leerjaar van de basisschool kunnen zitten” (stuk 1, pagina 3).*

*Er wordt vervolgens door de gemachtigde geredeneerd dat het “tegen” het belang van A. zou zijn om verder school te lopen in België, wat in strijd is met de vaststellingen die blijken uit de overgemaakte stukken (stuk 4) en waaruit net een positieve evolutie blijkt van de minderjarige A. Een breuk met zijn begeleiding is net nefast voor de minderjarige.*

*Het staat bovendien vast dat een verplichting om terug te keren naar Servië of Noord-Macedonië een breuk betekent met de specifieke begeleiding hij actueel verkrijgt (specifiek afgestemd om de onderzochte en gekende noden van de minderjarige, zoals blijkt uit de overgemaakte documenten aan verweerder op 30 juni 2023). Met de aard van deze specifieke begeleiding werd geen rekening gehouden door de gemachtigde.*

*Het is tevens onredelijk om te stellen dat verzoeker “pas sedert 2018” in België verblijft, terwijl de minderjarige geboren werd op (...) 2015 en dus het gros van zijn leven in België heeft doorgebracht en in België opgroeit. De eerste levensjaren maakte de minderjarige A. ook weinig bewust mee, hetgeen veranderde naarmate hij ouder werd. De minderjarige verliet Noord-Macedonië op 14 juli 2018 en groeit sindsdien op in België, waardoor het eveneens kennelijk onredelijk is om te stellen dat het “recht op leven en ontwikkeling van het kind in Noord-Macedonië” centraal zou staan.*

*Dat de minderjarige A. zonder legaal verblijf in België woonachtig is, zoals de gemachtigde stelt, doet hieraan geen afbreuk aangezien de minderjarige op geen enkele manier verantwoordelijk is voor de keuzes die door zijn ouders werden gemaakt.*

*Het opleggen van de verplichting aan de minderjarige A. om, voor het indienen van een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet, voor een lange en onzekere periode naar Servië of Noord-Macedonië af te reizen - waarmee de minderjarige geen enkele band meer heeft en waardoor zijn scholing in België wordt afgebroken - is manifest in strijd met de primaire en private belangen van de minderjarige.*

*De minderjarige A. vormt een kwetsbaar persoon. Gelet op wat de minderjarige in zijn jonge leven reeds meemaakten, in acht genomen de situatie van zijn ouders, mag het daarenboven duidelijk zijn dat hij nog kwetsbaarder is dan een “modaal” kind.*

*Daarbij moet ook worden gewezen op artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, volgens hetwelk bij alle beslissingen die kinderen raken, de belangen van het kind voorop moeten worden gesteld. Artikel 6 van hetzelfde verdrag noemt het recht op een zo goed mogelijke ontwikkeling van elk kind en de artikelen 28 en 29 voorzien in het recht op (passend) onderwijs, gericht op de zo volledig mogelijke ontplooiing van de persoonlijkheid, talenten en geestelijke en lichamelijke vermogens van het kind.*

*De vereiste van effectieve rechtsbescherming maakt het noodzakelijk dat de rechtbank de bestreden beslissing nog intensiever toetst wanneer er grondrechten van het kind in het geding zijn.*

*De bestreden beslissing heeft evenwel als gevolg dat de minderjarige A. zijn vertrouwde omgeving moet achterlaten, zijn vertrouwde school en contacten worden doorbroken en dat het opvoedingstraject niet kan worden verdergezet.*

*De bestreden beslissing vormt een inbreuk op de stabiliteit en continuïteit, broodnodig voor een optimale ontwikkeling van een (jong) kind.*

*De aanwezigheid van de ouders verandert hier niet veel aan. Ter zake kan worden gewezen op verschillende (publiek gemaakte) studies waaruit blijkt dat kinderen van asielzoekers doorgaans meer dan gemiddeld kwetsbaar zijn en opgroeien in een omgeving waar ondersteuning voor het gezin en de opvoeding verre van optimaal is. Ze hebben te maken met een opeenstapeling van risicofactoren die hun ontwikkeling bedreigen. Daar waar andere kinderen en hun ouders voldoende veerkracht, vertrouwen en flexibiliteit hebben om een verhuizing het hoofd te bieden, ontbreken dergelijke beschermende factoren vaak in het leven van een asielzoekerskind. Het veelvuldig verhuizen vormt daarom een extra ontwikkelingsrisico voor asielzoekerskinderen.*



*Daarnaast komt ook het recht op onderwijs in het gedrang. Nog los van een eventuele aanpassingsperiode die van invloed kan zijn op de studieprestaties, rijst de vraag naar de uitwisseling van informatie tussen scholen over het functioneren van het betreffende kind, zodat aan de nieuwe leerling een gepaste (studie)begeleiding kan worden gegeven.*

*De bestreden beslissing doorkruist dan ook de primaire belangen van de minderjarige en schendt de fundamentele grondrechten van de minderjarige kinderen.*

*Deze belangen werden onvoldoende in overweging genomen door de gemachtigde.*

*Hierdoor is de bestreden beslissing in strijd met artikel 8 EVRM, artikel 3, 6, 28 en 29 IVRK, artikel 9bis Vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting."*

2.2 De door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel moet *in casu* worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker, die de bepalingen van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet correct weergeeft, betoogt in wezen dat verweerder op kennelijk onredelijke wijze of op grond van een incorrecte of onzorgvuldige feitenvinding heeft geoordeeld dat de elementen die werden aangevoerd, middels de door zijn wettelijke vertegenwoordigers ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf, niet toelaten te besluiten dat het zeer moeilijk of zelfs onmogelijk is om voor verzoeker een verblijfsmachtiging aan te vragen via de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.

Allereerst moet worden gesteld dat verzoeker, door op algemene wijze te stellen dat in voormelde aanvraag om machtiging tot verblijf wordt aangegeven dat hij zich naar Servië of Noord-Macedonië zou dienen te verplaatsen om een verblijfsmachtiging aan te vragen via de reguliere, in artikel 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet voorziene procedure niet verenigbaar is met zijn private belangen, niet *in concreto* aantoonde dat enig relevant gegeven, dat zou kunnen toelaten te besluiten dat er een buitengewone omstandigheid, in de zin van artikel 9bis, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, bestaat die door verweerder over het hoofd wordt gezien. Verzoeker voert wel concreet aan dat hij als minderjarig kind niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor de keuzes die zijn ouders hebben gemaakt. Hij is als minderjarige volledig afhankelijk van zijn ouders. Er kan echter niet worden vastgesteld dat verzoeker enig belang heeft bij deze grief, nu in de bestreden beslissing kan worden gelezen dat *"Het (...) niet aannemelijk (is) dat het hoger belang van het kind geschaad zou worden door een (tijdelijke) terugkeer naar Noord-Macedonië. Er is vooral tussen het kind en zijn ouders een afhankelijkheidsband. Zijn ouders staan in voor zijn opvoeding. Het kind is gehouden om bij zijn ouders te blijven. Zijn ouders tonen niet aan dat het kind niet naar school zou kunnen gaan in Noord-Macedonië. Het kind wordt niet gescheiden van de belangrijkste zorgfiguren, zijnde zijn ouders. Indien vereist, wordt niet aangetoond dat het kind in Noord-Macedonië geen verdere omkadering zou kunnen verkrijgen. Er blijken in België geen bijzondere sociale banden te zijn opgebouwd. In het verleden verhuisde het kind ook al en kinderen kunnen zich aanpassen aan een eventueel nieuwe of reeds vertrouwde leefomgeving."* In weerwil van verzoekers betoog blijkt hieruit niet dat verzoeker verantwoordelijk wordt geacht voor de handelingen van zijn ouders, doch wel dat hij gehouden is bij zijn ouders te blijven aangezien hij een afhankelijkheidsband met zijn ouders heeft. Verzoeker heeft verder geen bijzondere sociale banden opgebouwd in België. Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift overigens zelf dat hij als minderjarige afhankelijk is van zijn ouders. Verzoeker kan verweerder aldus bezwaarlijk verwijten waar hij in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker *"gehouden (is) om bij zijn ouders te blijven"*. Nu zijn ouders niet over een verblijfsrecht of machtiging beschikken, is het niet kennelijk onredelijk te oordelen dat verzoeker samen met zijn ouders (tijdelijk) dient terug te keren naar Servië of Noord-Macedonië.

Het gegeven dat A. als minderjarige afhankelijk is van zijn ouders en dus niet zelf kan beslissen waar hij zal verblijven en hij niet zonder de bijstand van zijn ouders verblijfsaanvragen kan indienen, laat de Raad niet toe vast te stellen dat verweerder *in casu* enige appreciatiefout heeft gemaakt. Verzoekers ouders hebben in de aanvraag om machtiging tot verblijf die zij voor A. indienden voor een belangrijk deel verwezen naar hun eigen situatie om hieruit argumenten te putten die volgens hen wijzen op het bestaan van een buitengewone omstandigheid in hoofde van hun minderjarige kind. Zij kunnen dan ook bezwaarlijk stellen dat verweerder hun eigen situatie niet mee kon betrekken bij de beoordeling van de vraag of er wat betreft A. buitengewone omstandigheden bestaan. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt

ook duidelijk dat verweerder oog had voor het feit dat A. afhankelijk is van zijn ouders en dat het dus aangewezen is dat hij bij zijn ouders blijft.

Verzoeker stelt dat hij schoolgaand is en een individuele begeleiding krijgt. Hij meent dat verweerder geen rekening heeft gehouden met deze elementen en relevante stukken die nochtans zijn overgemaakt.

In de bestreden beslissing wordt, in weerwil van verzoekers betoog, dienaangaande het volgende gemotiveerd: *“Het kind gaat sedert 2018 naar school en volgt een aangepast leerprogramma op zijn maat (individueel aangepast curriculum).”* En verder heeft verweerder uiteengezet waarom hij meende te kunnen besluiten dat de verplichting om terug te keren naar Servië of Noord-Macedonië om vanuit dat land eventueel een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen niet onverenigbaar is met de belangen van de minderjarige A. Verweerder heeft hierbij in aanmerking genomen dat verzoekers ouders ook het land moeten verlaten en dat het dus aangewezen is dat dit jonge kind niet wordt gescheiden van zijn ouders, die als belangrijkste zorgfiguren optreden. Hij heeft ook opgemerkt dat verzoeker slechts sedert 2018 in België is, dat niet blijkt dat het hechte banden met België heeft en dat niet aannemelijk werd gemaakt dat het een zodanige taal- of culturele achterstand heeft dat hij de scholing in Noord-Macedonië niet zou kunnen verderzetten. Verweerder heeft ook opgemerkt dat niet wordt aangetoond dat verzoeker niet zou kunnen reizen of, indien vereist, geen verdere omkadering in Noord-Macedonië zou kunnen verkrijgen. Hieruit blijkt dat verweerder de vereiste om rekening te houden met het hoger belang van het kind en met de rechten die kunnen worden ontleend aan de bepalingen van artikel 8 van het EVRM heeft gerespecteerd.

Door aan te voeren dat hij opgroeide in België en contacten opbouwde en dat de leefomgeving in het Rijk verschillend is van deze in Noord-Macedonië, gaat hij voorbij aan het feit dat niet werd aangetoond dat hij bijzondere sociale banden opbouwde, dat verzoeker voorheen ook reeds verhuisde en dat dient te worden aangenomen dat jonge kinderen zich nog gemakkelijk kunnen aanpassen aan een nieuwe leefomgeving (cf. EHRM 12 juli 2012, nr. 54.131/10, Bajsultanov/Oostenrijk). Verzoeker toont niet aan dat verweerder kennelijk onredelijk oordeelt. Verzoekers toelichting dat hij Nederlandstalig onderwijs volgt doet niets af aan verweerders overweging dat niet blijkt dat dit kind een zodanige taal- of culturele achterstand heeft dat het geen verder onderwijs buiten België zou kunnen volgen. De Raad kan verzoeker niet bijtreden in zijn standpunt dat verweerder had dienen te aanvaarden dat het feit dat hij sinds 2018 in België verblijft en school loopt en daarbij individueel wordt begeleid, niet mag worden verplicht terug te keren naar het land waarvan hij de nationaliteit heeft, waar hij legaal kan verblijven en waar diens ouders over een woning beschikken en verwanten heeft. Verzoeker kan ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat hij geen enkele band meer heeft met Servië of Noord-Macedonië. Hij beschikt immers over een ruim familiaal netwerk binnen Europa, waaronder ook in Servië en Noord-Macedonië. Zijn ouders zijn in het verleden reeds tewerkgesteld geweest in Noord-Macedonië en zijn vader ontving een uitkering in Noord-Macedonië. Het gezin werd in Noord-Macedonië ondersteund door familieleden en ze bezitten een woning in Noord-Macedonië. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande uitdrukkelijk gemotiveerd: *“Uit het administratief dossier van betrokkenen blijkt dat dit gezin over een ruim familiaal netwerk beschikt binnen Europa, waaronder ook in Servië en Noord-Macedonië. Het gezin maakt niet aannemelijk dat ze geen beroep zouden kunnen doen op hun familiaal netwerk. De maternale en paternale grootouders van het kind verblijven in Duitsland, evenals een paternale tante. Een paternale oom zou in Zwitserland verblijven en een andere paternale oom van het kind zou in Noord-Macedonië verblijven. Een maternale tante van het kind beschikt over de Belgische nationaliteit en een maternale oom zou in Servië verblijven. De ouders van het kind zijn in het verleden reeds tewerkgesteld geweest in Noord-Macedonië. De vader ontving ook een uitkering in Noord-Macedonië. Het gezin werd in Noord-Macedonië ondersteund door familieleden. Betrokkenen bezitten een woning in Noord-Macedonië.”* Het feit dat verzoeker een ‘kwetsbaar kind’ is doet hieraan geen afbreuk.

Waar verzoeker stelt dat hij zijn vertrouwde omgeving moet achterlaten gaat hij voorbij aan het motief: *“Gezien de problematiek waarmee het kind te maken kreeg in België, kan het net tegen het belang van het kind zijn dat het in België verder naar school zou gaan. Mogelijks is het een teken dat het kind reeds elders geworteld was en moeilijkheden ondervindt om in België te kunnen aarden. Het kind blijkt meerdere talen te kennen waaronder verschillende Roma-talen, Macedonisch, Duits en Nederlands. De wettelijke vertegenwoordigers van het kind tonen niet aan dat het kind er geen belang bij zou hebben om naar school te gaan in het land van herkomst. Het kind heeft de Noord-Macedonische nationaliteit en kan ook in Noord-Macedonië onderwijs volgen. Dat het kind gezien zijn etnie niet naar school zou kunnen gaan, wordt niet aangetoond. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen schrijft in haar beslissing dat de Noord-Macedonische overheid zich niet inlaat met het voeren van een repressiebeleid ten aanzien van minderheden. Het beleid zou net gericht zijn op de integratie van*

*minderheden. Minderheden worden niet gediscrimineerd, noch vervolgd. Het CGVS verwijst naar een geheel van omstandigheden die maken dat kinderen soms vervroegd van school worden gehaald waaronder de culturele tradities binnen de Roma-gemeenschap. Betrokkenen kunnen er m.a.w. zelf voor kiezen om hun kind toch naar school te laten gaan zodat het kind er ten volle tot ontwikkeling kan komen. Het CGVS stelt dat minderheden in Noord-Macedonië worden beschermd. Het CGVS verwijst onder meer naar de 'Decade of Roma Inclusion 2005-2015' en naar de 'Strategie voor de Roma 2014-2020' in verband met antiziganisme, onderwijs, tewerkstelling, gezondheidszorg en sociale zorg. Inzake toegang tot gezondheidszorg en onderwijs werd volgens het CGVS vooruitgang geboekt. Er zouden lokale informatiecentra voor Roma aanwezig zijn om Roma te begeleiden. Er zijn ook meerdere NGO's actief die Roma ondersteunen en begeleiden. Als er zich dan toch een geval van discriminatie zou voordoen, kunnen Roma de hulp inroepen van de Ombudsman die hun rechten actief verdedigt en klachten behandelt. Naast het feit dat onderwijs toegankelijk is voor het kind in Noord-Macedonië, is eveneens gezondheidszorg, toegankelijk voor het kind, mocht het kind daar nood aan hebben. Evenmin blijkt uit de voorgelegde stukken dat betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen of dat reizen zou worden afgeraden. Uit geen enkel stuk blijkt dat de moeder niet voor haar kind zou kunnen zorgen, noch dat de moeder niet in staat zou zijn om te reizen of dat reizen afgeraden zou worden. Wat de verwijzing betreft naar de artikelen in het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind dient gesteld te worden dat deze verdragsbepalingen geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen zijn die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen opleggen. Aan deze bepalingen moet een directe werking worden ontzegd. Er wordt niet concreet verduidelijkt of aangetoond dat een terugkeer naar het land van herkomst de belangen van het kind schaadt. De ouders tonen evenmin aan dat het recht op leven en ontwikkeling van het kind in Noord-Macedonië in het gedrang zou komen. Het kind is niet geboren in België en verblijft pas sedert 2018 in België. De belangrijkste zorgfiguren zijn, gezien zijn heel jonge leeftijd, zijn ouders en hij wordt van zijn ouders niet gescheiden. Er wordt niet aangetoond dat er buiten het kerngezin nog bijzonder hechte afhankelijkheidsbanden werden opgebouwd, noch dat het kind een zodanige taal- en culturele achterstand zou hebben dat hij in Noord-Macedonië zijn scholing niet zou kunnen verderzetten. Het is niet aannemelijk dat het hoger belang van het kind geschaad zou worden door een (tijdelijke) terugkeer naar Noord-Macedonië. Er is vooral tussen het kind en zijn ouders een afhankelijkheidsband. Zijn ouders staan in voor zijn opvoeding. Het kind is gehouden om bij zijn ouders te blijven. Zijn ouders tonen niet aan dat het kind niet naar school zou kunnen gaan in Noord-Macedonië. Het kind wordt niet gescheiden van de belangrijkste zorgfiguren, zijnde zijn ouders. Indien vereist, wordt niet aangetoond dat het kind in Noord-Macedonië geen verdere omkadering zou kunnen verkrijgen. Er blijken in België geen bijzondere sociale banden te zijn opgebouwd. In het verleden verhuisde het kind ook al en kinderen kunnen zich aanpassen aan een eventueel nieuwe of reeds vertrouwde leefomgeving." Verzoeker brengt hier niets tegen in met de loutere herhaling van het element dat een terugkeer een inbreuk is op zijn stabiliteit en continuïteit in zijn ontwikkeling.*

Gelet op de voorgaande vaststellingen kan ook niet worden besloten dat verweerder de bestreden beslissing niet zorgvuldig heeft voorbereid of dat hij naliet enig relevant gegeven bij de besluitvorming te betrekken. Hierbij moet worden herhaald dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat verweerder wel degelijk in aanmerking nam dat A. in België naar school gaat en daarbij individuele begeleiding krijgt. Verweerder oordeelt niet op kennelijk onredelijke wijze dat deze elementen niet op ontvankelijke wijze als buitengewone omstandigheid kunnen worden aangevoerd bij de aanvraag om machtiging tot verblijf.

Op basis van de motivering van de bestreden beslissing kan ook worden besloten dat verweerder de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 8 van het EVRM in aanmerking nam en dat hij de vereiste aandacht besteedde aan het hoger belang van verzoeker, een minderjarige kind. Verzoeker maakt met zijn uiteenzetting niet aannemelijk dat verweerder hierbij een incorrecte belangenafweging doorvoerde. Tot een schending van artikel 8 van het EVRM kan dan ook niet worden besloten.

In zoverre het de bedoeling is van verzoeker om aan te voeren dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing de artikelen 3, 6, 28 en 29 van het Kinderrechtenverdrag heeft geschonden kan het volstaan met de opmerking dat gezien deze bepalingen geen directe werking hebben, de rechtstreekse schending van deze artikelen van het Kinderrechtenverdrag niet dienstig kan worden ingeroepen (cf. RvS 21 oktober 1998, nr. 76.554).

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend drieëntwintig door:

|              |                                                 |
|--------------|-------------------------------------------------|
| N. MOONEN,   | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| M. DENYS,    | griffier.                                       |
| De griffier, | De voorzitter,                                  |

M. DENYS

N. MOONEN